

NADESZŁA WIEKOPOMNA CHWILA

Część I: Przegląd

Apokalipsa Jana jest księgą kontrastów. Każdy z tych kontrastów jest dla nas wezwaniem do podjęcia decyzji, których konsekwencje sięgają w wieczność. Będziemy czcić albo Baranka, albo smoka. Przyjmiemy albo pieczęć Boga, albo znamię bestii. Albo staniemy się częścią kobiety ubranej w biel - prawdziwego Bożego Kościoła - albo damy się zwieść fałszowi kobiety ubranej w szkarłat - fałszywej szatańskiej religii. Albo będziemy się radować prawdą płynącą wprost z niebiańskiej świątyni, albo przyjmiemy zwodnicze nauki duchowego Babilonu.

W tym tygodniu przyjrzymy się uważnie dwóm żniwom opisanym w Ap 14,14-20. Są to: żniwo pszenicy zebranej w Bożym spichlerzu oraz zbiór gron grzechu wyłoczonych w tłoczni gniewu Bożego.

W *Biblii* Bóg posługuje się symboliką żniwa, by opisać dokończenie dzieła łaski Bożej w człowieku. Kiedy dzieło to się zakończy, a ewangelia zostanie ogłoszona narodom, „wtedy nadejdzie koniec” (Mt 24,14). W *Ewangelii Marka* czytamy: „A gdy plon jest już dojrzały, zaraz zapuszcza sierp, bo pora już na żniwo” (Mk 4,29 BKR). Jezus dodaje: „Żniwem jest koniec świata” (Mt 13,39 BT). Przed powtórным przyjściem Jezusa każdy człowiek na Ziemi będzie miał stosowną okazję, by odpowiedzieć na Jego miłość, przyjąć Jego łaskę i pójść za Jego prawdą. W tym tygodniu będziemy mówić o ostatecznym żniwie Ziemi i odkryjemy, jak możemy mieć udział w żniwie zboża, a nie w zbiorze gron gniewu.

Część II: Komentarz

Ap 14,14-20 opisuje rezultat głoszenia przesłań trzech aniołów z Ap 14,6-12 - przesłań przekazanych donośnym głosem „wszystkim narodom i plemionom, i językom, i ludom”. Powtórne przyjście Chrystusa nastąpi dopiero wtedy, kiedy przesłania te zostaną przekazane. Głoszenie ich przygotowuje ludzkość na powtórne przyjście Jezusa. Tak więc przesłania te mają wieczne znaczenie. Ich przyjęcie prowadzi do życia wiecznego. Ich odrzucenie prowadzi ostatecznie do drugiej śmierci - unicestwienia, którego skutek będzie nieodwracalny i trwały.

W Ap 14,14 Jan oznajmia: „I widziałem, a oto biały obłok, a na obłoku siedział ktoś podobny do Syna Człowieczego”. W *Piśmie Świętym* obłok jest kojarzony z obecnością Boga. W *Księdze Wyjścia* czytamy, że „Pan szedł przed nimi w dzień w słupie obłoku, by ich prowadzić w drodze” (Wj 13,21). Na Górze Synaj, kiedy Mojżesz miał otrzymać Dziesięcioro Przykazań, „gdy Mojżesz wstąpił na górę, obłok zakrył ją” (Wj 24,15). Chwała Boża spoczęła na Górze Synaj, „a obłok okrywał ją przez sześć dni” (Wj 24,16). Kiedy dokonano poświęcenia Namiotu Zgromadzenia na pustyni, obecność Boga objawiła się jako obłok spoczywający u wejścia do świątyni. Kiedy arcykapłan wchodził do miejsca najświętszego, obecność Boga także dawała o sobie znać, gdy Bóg ukazywał się „nad wiekiem w obłoku” (Kpł 16,2).

W majestatycznej scenie sądu opisaney w Dn 7,9-14 Daniel widzi, jak „na obłokach niebieskich przyszedł ktoś podobny do Syna Człowieczego” (Dn 7,13) do Boga Ojca, Sędziwego. Kiedy Jezus w obecności uczniów wstępował do Nieba, „obłok wziął go sprzed ich oczu” (Dz 1,9). Jezus wstępował do Nieba na obłoku i przyjdzie powtórnie także na obłokach Nieba (Ap 1,7).

„Syn Człowieczy” to ulubiony tytuł, jakim Jezus nazywał samego siebie. Tytuł ten został użyty ponad osiemdziesiąt razy w ewangeliach. Ciekawe jest także to, że nikt poza Jezusem nie używał tego tytułu w odniesieniu do Niego. Jezus używał tego tytułu, by podkreślić swoje całkowite utożsamienie się z ludzkością. On naprawdę stał się „jednym z nas”. Jest Zbawicielem tak bliskim każdemu z nas, jak to możliwe. Dobrze rozumie nasze słabości, doświadczył naszych prób i poznał osobiście nasze smutki. W *Liście do Hebrajczyków* apostoł trafnie zauważa: „Skoro zaś dzieci mają udział we krwi i w ciele, więc i On również miał w nich udział, aby przez śmierć zniszczyć tego, który miał władzę nad śmiercią, to jest diabła” (Hbr 2,14).

To Syn Człowieczy przychodzi na obłokach w chwale, by zabrać nas do domu. To ten sam Jezus, który przemierzał piaszczyste drogi Galilei. Ten sam, który uzdrawiał chorych, oczyszczał trędowatych, otwierał oczy niewidomym i uszy głuchym, wyzwalał opętanych z mocy szatana i jego legionów złych aniołów. Jezus przebaczał cudzołożnikom, złodziejom, świętoszkowatym faryzeuszom i błędzącym uczniom. Ten Chrystus, który żył wśród nas, przychodzi powtórnie. Jan nazywa Jezusa tytułem, który On sam sobie przypisał - Syn Człowieczy - by upewnić nas, że ci, którzy zostali odkupieni przez krew Chrystusa przelaną na krzyżu, przyjęli Jego łaskę i zostali zmienieni przez Jego moc, owego wspaniałego dnia z radością będą patrzeć w górę, wołając tak, jak opisał to prorok Izajasz: „I będą mówić w owym dniu: Oto nasz Bóg, któremu zaufaliśmy, że nas wybawi; to Pan, któremu zaufaliśmy. Weselmy i radujmy się z jego zbawienia!” (Iz 25,9).

Pojęcie żniwa

Co to znaczy, że żniwo dojrzało? Co anioł ma na myśli, kiedy mówi do Syna Człowieczego: „Zapuć sierp swój i żnij, gdyż nastąpiła pora żniwa i dojrzało żniwo ziemi” (Ap 14,15)? Rolnicy czekają, aż plon dojrzeje, aby przystąpić do zbioru. Podobnie Jezus, Boski Żniwiarz, przyjdzie dopiero wtedy, kiedy plon w pełni dojrzeje.

Ap 22,11-12 opisuje ten plon w inny sposób: „Kto czyni nieprawość, niech nadal czyni nieprawość, a kto brudny, niech nadal się brudzi, lecz kto sprawiedliwy, niech nadal czyni sprawiedliwość, a kto święty, niech nadal się uświęca. Oto przyjdę wkrótce, a zapłata moja jest ze mną, by oddać każdemu według jego uczynku”. Głoszenie Bożego przesłania w czasie końca prowadzi ludzi do podjęcia wiecznych decyzji. Duch Święty budzi przekonanie w ich sercach. Ich wybór, by przyjąć albo odrzucić miłość Jezusa, Jego łaskę i prawdę, zadecyduje o ich wiecznym przeznaczeniu. W ten sposób ludzie podejmą ostateczne, nieodwołalne decyzje.

Kiedy te warunki zaistnieją, plon będzie w pełni dojrzały do żniwa. W tym czasie na Ziemi będą tylko dwie klasy ludzi - ci, którzy są w pełni, bez reszty oddani Chrystusowi, niewzruszenie lojalni wobec Niego, oraz ci, którzy porzucili na zawsze swoją uczciwość i zaprzędali się diabłu. W tym czasie cały wszechświat ujrzy charakter Chrystusa objawiony w odkupionych i charakter szatana przejawiający się w zgubionych.

Celem przesłań trzech aniołów studiowanych przez nas w tym kwartale jest przyniesienie wspaniałego plonu dla królestwa Bożego. Komentując zasadę żniwa opisaną w Mk 4, Ellen G. White napisała: „»A gdy owoc dojrzeje, wnet się zapuszcza sierp, bo nadeszło żniwo« (Mk 4,29). Chrystus z utęsknieniem czeka na to, aby Jego Kościół doskonale Go odzwierciedlał. Kiedy charakter Jezusa zostanie w pełni odtworzony w Jego ludzie, wówczas On przyjdzie, aby zabrać tych, którzy do Niego należą. Przywilejem każdego chrześcijanina jest nie tylko oczekiwać na powtórne przyjście naszego Pana, Jezusa Chrystusa, ale także je przyspieszyć (2 P 3,12). Gdyby wszyscy, którzy wyznają Jego imię, przynosili owoc dla Jego chwały, jakże szybko świat zostałby obsiany ziarnem Ewangelii. Ostatnie wielkie żniwo szybko by dojrzało, a Chrystus przyszedłby, aby zebrać cenne ziarno” (Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, wyd. 6, Warszawa 2020, s. 43).

Oto wspaniała nowina. Jezus dokończy to, co rozpoczął w życiu swojego ludu. On jest Autorem i Dokończycielem naszej wiary (Hbr 12,1-2). Apostoł Paweł napisał do Filipian, iż mamy „tę pewność, że Ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, będzie je też pełnił aż do dnia Chrystusa Jezusa” (Flp 1,6). Łaska jest potężniejsza niż grzech, a gdzie „grzech się rozmnożył, tam łaska bardziej obfitowała” (Rz 5,20).

Być może trudno nam zrozumieć, jak Jezus przygotowuje ostateczne żniwo w życiu ludzi tak skażonych grzechem jak my, ale jest to możliwe z łaski przez wiarę. Choć jesteśmy zawsze i wyłącznie zbawieni na mocy przypisanej sprawiedliwości Chrystusa, z łaski przez wiarę, to jednak przyjmujemy Jego uświęcającą moc, która działa w nas i sprawia, że codziennie wzrastamy w naszej duchowej więzi z Nim.

Część III: Zastosowanie

Do osobistego przemyślenia: Lekcja bieżącego tygodnia wyraźnie świadczy, że Jezus dokończy dzieło, które rozpoczął na tym świecie. „Będzie głoszona ta ewangelia o Królestwie po całej ziemi na świadectwo wszystkim narodom, i wtedy nadejdzie koniec” (Mt 24,14). Słowo „świadectwo” w tym wersecie ma szczególne znaczenie. Świadek to ktoś, kto wydaje świadectwo pod przysięgą w sądzie. Dowody dostarczone na poparcie świadectwa dowodzą wiarygodności złożonego oświadczenia. Tak więc ostateczne ogłoszenie ewangelii będzie czymś więcej niż werbalnym przedstawieniem ewangelicznej prawdy - będzie także żywą demonstracją, potwierdzeniem tej prawdy w zmienionym przez Boga życiu wyznawców Jezusa danym „wszystkim narodom, i plemionom, i językom, i ludom” przed powtórным przyjściem Pana (Ap 14,6). To „świadectwo” spowoduje dwa rodzaje reakcji: przyjęcie albo odrzucenie prawdy Chrystusa przez mieszkańców świata. Kiedy ta reakcja nastąpi, żniwo świata dojrzeje.

Dobra nowina jest taka, iż historia nie jest niekończącym się cyklem zdarzeń. Nie jest pętlą czasu bez wyjścia. Cała historia zmierza do kulminacji - ostatecznego żniwa Ziemi i powtórnego przyjścia naszego Pana, Jezusa Chrystusa. Nie ma miejsca na neutralne stanowisko w ostatnich godzinach istnienia świata. Ludzie będą albo zbawieni przez łaskę Boga, odrodzeni przez Jego sprawiedliwość, napełnieni Duchem Świętym i świadczący o chwale Jego imienia albo uwięzieni w egocentryzmie i bezbożności, opanowani przez moc demonów. Powaga naszych czasów i realność wiecznych wyborów stojących przed nami prowadzi nas do zadania pytań, które mogą zmienić nasze życie.

Instrukcje dla nauczyciela: Przeczytaj głośno pytania uczestnikom studium. Poproś, by zastanowili się nad nimi. Daj im czas na zastanowienie i sformułowanie odpowiedzi.

1. Co w twoim życiu powstrzymuje cię od zupełnego poświęcenia się Jezusowi w ostatnich, kulminacyjnych godzinach historii świata? Co możesz z tym zrobić?

2. Przeczytaj Hbr 12,15. Każda roślina wydaje plon - dobry albo zły. Czy masz w sobie korzenie goryczy, zawiści, gniewu, żalu, żądzy i egoizmu? Jak możesz się ich pozbyć?

Końcowa modlitwa: Kończąc studium, poproś uczestników, by zastanowili się nad swoim życiem, prosząc Boga, by przez Jego łaskę dał im zwycięstwo nad wszystkim, co powstrzymuje ich od przygotowania na powtórne przyjście Pana. Zanim będziesz się modlił, poproś jedną osobę o przeczytanie obietnicy zawartej w 2 Kor 5,17: „Jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe”.